

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 131. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094351488/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Efterskrift

Da den 62-årige Knud Hjortø, der i sine sene år var blevet tiltagende blind, i 1931 ankom ved at blive kørt over af en bil, døde en af vor literaturs mest klønsede psykologiske forfattere. Han gjorde tidens bevægelser med: fra land til by til hovedstad, fra bondestand til lærer og til akademiker. Men han var også en forbinder: hans debut fra 1899, tekstsamlingen *Syner*, var stærkt præget af tidens litterære stil, dekadensen og symbolismen. I det nye århundrede skrev han en lang række realistiske romaner, men der var hermed tale om en udvidebe af forfatterskabet, ikke et brud her. Hjortø førte sine indsigter i det underste sjæleliv over i sine senere romaner og fortællinger, der – ofte foruroligende – viser de stærke og eruptive psykiske kræfter under en tilsyneladende rolig overflade. Derved vinder Hjortø en motivmæssig fylde, der sammen med hans stilistiske præcision gør ham til en digter, der fortjener at genindtage sin rettmæssige plads i vor litterære erindring.

1. Kendsgerninger

Knud Anders Knudsen er født 4. januar 1869 på Hjortøgaard ved Kirke Værlese, som han tog navn efter. Han har siden fortalt om den store betydning, naturen og livet på en stor gård med folk, fyldt med historier og overtro, havde for ham. Moderen døde, da drengen var tolv år, men fra hende arvede han dels en interesse for digtning, dels en hel bogsamling med bl.a. Holbergs komedier og romantikere, ikke mindst Blicher, som han kastede sig tidligt over. Senere læste Hjortø blandt andet ivrig Bibelen; han ovede sin fantasi på de profetiske steder, især Åbenbaringsbogen.

I en erindringskisse »Lidt selvbiografi« i *Bogverden* (1914, genudgivet efter Hjortøs død af Johs. V. Jensen i samlingen *Under det svindende lys*, 1933) fortæller han, at han allerede som femtenårig